

79 - VOR PIERI TOȚI ÎN ACEST NAUFRAGIU?

Îl întâlnim din nou pe apostolul Pavel, care a călătorit mii de kilometri pentru a vesti Evanghelia. A mers în Siria, Turcia, Grecia, iar acum oameni răi l-au închis. Vor să-l condamne la moarte. Pavel, care este evreu, dar și cetățean roman, cere să fie judecat de împăratul Romei. Ști cine este acest împărat? Este Nero! Cu siguranță ai auzit de Nero. Soldații romani îl vor duce pe prizonierul Pavel la Roma. Vom descoperi câteva etape ale acestei lungi și foarte periculoase călătorii din Palestina în Italia. Vei găsi această poveste în Cartea Faptele Apostolilor, capitolul 27. Și întrebarea de astăzi: Cum s-a putut evita acest naufragiu?

Pavel și ceilalți prizonieri sunt încredințați lui Iulius, un ofițer al gărzii imperiale.

- Ne imbarcăm spre Italia!, le spune el.

Ei pleacă pe o mare corabie cu pânze, încărcată cu tot felul de mărfuri. Inclusiv echipajul, erau 276 de persoane la bord. Călătoria a fost foarte lentă, deoarece vânturile erau potrivnice. Marinarii s-au urcat sprinteni pe catargele principale. Au desfășurat și au pliat imensele vele. Au tras de frânghii și au sondat regulat adâncimea apei.

În cele din urmă, după multe greutate, s-au apropiat de insula Creta

și au acostat într-un loc numit Beaux-Ports.

- Trebuie să mergem mai departe și să găsim un loc de adăpost, a spus pilotul, pentru că aceste vânturi violente ne împiedică să facem vreun progres.

Călătoria a fost mai lungă decât se aștepta; iarna va veni în curând. Pavel i-a avertizat de un pericol care îi amenința.

- Ascultați-mă, prieteni. Văd că călătoria nu va fi lipsită de primejdii, pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viața noastră. Trebuie să rămânem aici.

Avertismentul a fost dat, dar vor asculta? Discuțiile sunt animate.

- Nu vrem să rămânem aici peste iarnă. Portul Phoenix este mai plăcut, haideți!

- Da, haideți, nu este departe și suntem obișnuiți să navigăm pe orice vreme. Suntem în siguranță, acest prizonier nu ne va spune ce să facem!

În sfârșit, decizia este luată.

- Toată lumea la posturile lor! spune pilotul. Ridicăm ancora! Vom naviga de-a lungul coastei până la Phoenix.

Julius decide să-l asculte pe el în loc de Pavel.

Un vânt ușor tocmai s-a întetit. Împinge nava în direcția corectă. Totul este în regulă. Se pot vedea deja în Phoenix. Dar, dintr-o dată, vremea se schimbă.

Un vânt violent se stârnește în vârtejuri. Un fel de taifun care coboară din munți spre mare. Este imposibil de controlat nava. Aceasta plutește în derivă spre mare. Toată noaptea, este bătută violent de valuri puternice. A doua zi dimineață, furtuna încă face ravagii.

- Aruncați încărcătura în mare! ordonă pilotul. Nava trebuie ușurată.

Toată încărcătura este aruncată peste bord. În a treia zi, se aruncă palanca, velele, catargele și frânghiile. Corabia cea mare este ca o coajă de nucă pierdută în mijlocul acestei mări furioase. Nu mai

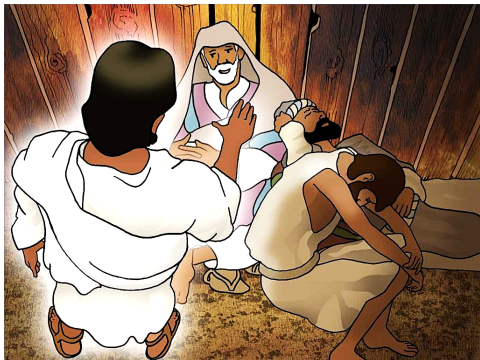
știm dacă e zi sau noapte. Nu putem vedea strălucirea soarelui sau a stelelor. Este imposibil să ne găsim drumul. Oamenii sunt sperați. Cât timp le-a mai rămas de trăit? În orice clipă, barca se va răsturna și toți vor pieri. Pavel este foarte nefericit de această situație dramatică. Se roagă la Dumnezeu să-i salveze.

Într-o dimineață, se adresează întregului echipaj:

- Prietenii mei! Ați fi făcut mai bine să mă ascultați și să nu părăsiți Beaux-Ports. Ați fi evitat toate aceste dificultăți și pierderi. Dar aveți curaj, vă spun că niciunul dintre voi nu va pieri. Doar barca se va pierde.

Oamenii aud ce spune Pavel, dar pot ei să creadă? Știu foarte bine că sunt pierduți. Pavel continuă:

- Aseară, mi s-a arătat un înger al lui Dumnezeu. El a zis: Pavel! Nu te teme! Nu vei muri, pentru că trebuie să te înfățișezi înaintea Împăratului și toți oamenii care sunt cu tine vor fi mântuiți.” Așadar, ascultați-mă! Curaj,

prieteni! Totul se va întâmpla așa cum mi s-a spus. Trebuie să eșuăm pe o insulă.

La mijlocul celei de-a paisprezecea nopți, marinarii au lansat sonda de rezonanță:

- Marea este mai puțin adâncă! Ne apropiem cu siguranță de o insulă!

- Corabia este în pericol să se izbească de un recif. Aruncați ancorele! a ordonat pilotul.

Niște marinari au coborât barca de salvare în mare; voiau să părăsească corabia în secret.

Pavel l-a avertizat pe Iulius:

- Dacă oamenii aceștia nu rămân în corabie, sunteți pierduți!

Fără ezitare, soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare, care a căzut în mare.

Apoi, Pavel i-a încurajat pe toți:

- Prietenii mei, n-ați mâncat de paisprezece zile. Acum trebuie să vă adunați puterile; veți avea nevoie. Trebuie să mâncați.

El ia niște pîine, mulțumește lui Dumnezeu și începe să mănânce.

Apoi, acești oameni epuizați și slăbiți își recapătă curajul și încep să mănânce. Puterile li se întorc.

Când se face ziuă, văd un golf cu plajă.

- Nu recunoaștem

locul, spune pilotul, dar hai să încercăm să ne apropiem.

Dar corabia lovește violent o fâșie de pământ și se oprește. Sub forța valurilor, se sparge.

- Toți cei care știu să înoate să sară mai întâi în apă ca să ajungă pe uscat, spune Iulius. Ceilalți, să se agațe de scânduri sau de resturi de corabie.

Și ceea ce spusese Dumnezeu se împlinește. Toți ajung la țărm în siguranță. Se află pe insula Malta. Locuitorii îi primesc cu multă bunătate, iar Pavel le vestește dragostea lui Dumnezeu și a lui Isus.

Mult mai târziu, se va înfățișa în fața împăratului.

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat cum s-a putut evita acest naufragiu. „Ai aflat?” Naufragiul ar fi putut fi evitat rămânând în Beaux-Ports, dar pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuiau să asculte de avertismentele lui Pavel. A crede în ceea ce ne spune Dumnezeu și a le respecta este cel mai bun lucru pe care îl putem face, tu și eu. Dacă facem opusul a ceea ce ne spune El, ce se întâmplă? Suferim consecințele. Din fericire, Domnul este bun și răbdător cu noi. El ne vine adesea în ajutor, ne ajută și învățăm să-L cunoaștem mai bine și să avem mai multă încredere în El.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Confrunțați cu decizia de luat, acești oameni s-au bazat pe cunoștințele lor, pe experiența lor, pe abilitățile lor, căutând în același timp satisfacerea dorințelor și a intereselor lor personale. Au preferat să-și ia destinul în propriile mâini decât să se încreadă în Dumnezeu, care știe toate lucrurile. Această poveste ne provoacă și ne învață despre comportamentul uman, dar și despre iubirea lui Dumnezeu, care caută întotdeauna binele oamenilor.

